

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobce: **M. L.**, nar., státní příslušnost Ukrajina, t.č. bytem, zast. obecným zmocněncem S. D., bytem V Ú. 611/12, B. proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schránka 155/So, 140 21 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2012, č.j. MV-11206-3/SO-2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 13.8.2012, č.j. MV-11206-3/SO-2011 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaná jako věcně příslušný správní orgán podle § 170a zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) rozhodla podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) tak, že odvolání M. L., nar., st. příslušníka Ukrajiny proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního Ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 20. října 2010, č.j. CPBR-10758-17/CI-2010-064061 (dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně) ve věci zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná podle § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zamítla a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

Komise shledala naplnění ust. § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť dle protokolu ze dne 6.10.2010 je doloženo, že účastník řízení potvrdil, že na adrese, B. nikdy nebydlel. Tuto adresu uvedl do žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ, kterou podal dne 28.5.2010 a k ní doložil jako zákonnou náležitost doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území ČR na uvedené adrese a byla mu dne 20.5.2010 zapsána v obchodním rejstříku jako adresa bydliště v ČR. Účastník řízení však získal povolení k pobytu, aniž splnil zákonem stanovené podmínky, neboť uvedl nepravdivý údaj o zajištění ubytování po dobu pobytu na území ČR. Minimálně od 14.5.2010 do 30.9.2010 nebyl nikde hlášen k pobytu a nesplňoval tak podmínku zajištění ubytování na území ČR. Žalovaná z ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců dovozuje oprávněnost správního orgánu I. stupně zrušit platnost pobytového oprávnění, uvedl-li účastník řízení do žádosti nepravdivé údaje, aniž by zkoumal, kdo jej poškodil a aniž by prokazoval úmyslnost protiprávního jednání ze strany účastníka řízení, neboť podpisem potvrdil úplnost a pravdivost uvedených údajů v žádosti a uvedená adresa mu byla s jeho vědomím vyznačena do cestovního dokladu. Uvedl-li do žádosti nepravdivý údaj, nemohl práva nabytá na základě takto podané žádosti nabýt v dobré víře a těmto právům nepřísluší ani ochrana podle § 2 odst. 3 správního řádu. Skutečnost, že byl účastník řízení uveden v omyl osobou pana V., nesouvisí s řízením o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a musí podniknout kroky, které by vedly tuto osobu k odpovědnosti. Zdržoval-li se účastník řízení od 11.5.2010 na místech, kde realizoval zakázky, pak je prokázáno, že od 14.5.2010 do 30.9.2010 byl hlášen k pobytu na adrese, na které nikdy nebydlel a nesplňoval tak podmínku zajištění ubytování na území ČR. Formální uvedení adresy místa hlášeného pobytu na území ČR je v rozporu se zákonem o pobytu cizinců, který předpokládá, že se na uvedené adrese osoba fakticky zdržuje, aby mohla být k zastížení. Návrh na doplnění dokazování odvolacím orgánem o dotaz na příslušného notáře ke sporné plné moci komise neakceptovala, neboť ten uplatnil i ve vyjádření k podkladům a správní orgán I. stupně se s návrhem vypořádal konstatováním, že nebylo pochyb o pravosti podpisu na plné moci, neboť vlastník nemovitosti zpochybnil pouze obsah plné moci, s čímž se komise ztotožnila. Návrh účastníka řízení na doplnění dokazování o výsledcích vlastnicka nemovitosti a zplnomocnění osoby komise neakceptovala s ohledem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu, neboť návrh mohl účastník řízení učinit již v nalézacím řízení.

Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl žalobou, protože žalovaný dospěl na podkladě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, z nichž dovodil nesprávné právní závěry, že žalobce porušil právní předpisy o pobytu na území ČR. Žalovaný nesprávně hodnotil shromážděné podklady, čímž překročil meze správního uvážení a s některými tvrzeními a důkazy předloženými žalobcem se nevypořádal. Skutkový stav, který vzal za základ, nemá oporu ve spise. V jeho případě nebyly dány podmínky pro zrušení platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR ani na základě skutečností, které žalovaný v napadeném rozhodnutí popisuje a to, že žalobce měl v rámci žádosti o změnu účelu pobytu

uvést nepravdivý údaj spočívající v uvedení nepravdivého místa ubytování na adrese Brno,, ačkoliv ve skutečnosti ubytování zajištěno mít nemá. Tento závěr správní orgány učinily na základě výpovědi K. Š., vlastníka nemovitosti, v Brně, který měl popřít to, že došlo k platnému ujednání o zajištění ubytování mezi žalobcem a osobou pana V., který měl jednat v zastoupení vlastníka nemovitosti, ale udělená plná moc byla výlučně na dobu určitou a pouze na doručovací adresu. Správní orgány pak uzavřely, že vlastník nemovitosti nezpochybnil svůj podpis na předmětné plné moci, nýbrž její obsah a tvrzení přijaly jako věrohodné, aniž by učinily jakýkoliv úkon ke zjištění, zda tvrzení vlastníka nemovitosti je věrohodné. Závěry žalovaného o nepravdivosti údajů o zajištění ubytování jsou nesprávné, neboť předložil řádné podklady zajištěného ubytování, jednal v dobré víře, že splnil zákonem stanovené podmínky a pokud správní orgány tvrdí, že byly uvedeny v omyl, pak stejně tomu bylo v případě žalobce. Otázka pravosti listin předložených žalobcem je otázka výlučně vztahu vlastníka nemovitosti a jeho zmocněnce, do něhož nemůže žalobce zasahovat a nemůže se vyjadřovat k pravosti těchto listin, a pokud je některá z předložených listin rozporována nepravostí, nemůže se žalovaný spokojit toliko s ústním vyjádřením jedné osoby a otázku je třeba postavit na jisto. Žalobce navrhoval a navrhuje provedení důkazů k řádnému objasnění skutkového stavu dotazem na příslušného notáře, který provedl ověření sporné plné moci, zda podpis na listině a ověřovací doložka odpovídá záznamu ověřovací knize u notáře. Pokud by vyšlo najevo, že listina předložená žalobcem byla falsum, nemůže mu být tato skutečnost kladena k tíži, neboť není zřejmé, jakým způsobem by se dopustil porušení zákona o pobytu cizinců, pokud jednal v dobré víře. Pokud by z jakéhokoliv jiného důvodu vyšlo najevo, že listiny týkající se ubytování žalobce byly poskytnuty za jiným účelem, než je zajištění ubytování, pak by bylo zřejmé, že byl uveden v omyl a nelze vyloučit trestnost jednání s žalobcem jako poškozeným. Správní orgány se nevypořádaly se skutečností, že žalobce neměl o povaze vztahu a listin, které mu byly poskytnuty žádné povědomí ani informace o tom, že by se jednalo o listiny nepravdivé. Nemůže souhlasit se závěrem, že jím uvedená adresa ubytování měla představovat pouze formální skutečnost. S ohledem na to, že zmocněná osoba, se kterou ubytování sjednával, s žalobcem přestala komunikovat a povinnosti nesplnila, pak musel svoji bytovou situaci řešit. V období do 11.5. až do 8.7.2010 se nacházel v místech podnikání či výkonu zakázek, pak pobýval měsíc na Ukrajině a následně opětovně v místech zakázek. Zmocněnce zastihl za účelem zpřístupnění zajištěného ubytování až dne 25.8.2010, bylo mu však sděleno, že bude zajištěno nové ubytování, k čemuž však následně nikdy nedošlo. Žalobce se nedopustil porušení zákona o pobytu cizinců tím, že by v rozporu se zákonem neoznámil místo svého pobytu. Ve své žádosti neuvedl údaje nepravdivé, neboť o tom, že by se jednalo o takové údaje, nevěděl, a dosud nebylo postaveno najisto, zda skutečnosti uváděné správními orgány na podporu jejich tvrzení o opaku se vůbec zakládají na pravdě. Napadené rozhodnutí je nezákonné, zasahuje do jeho základních práv a svobod, když je mu upírána možnost prokázat jím uváděná tvrzení a procesní stanovisko příslušnými důkazy. Žalovaný nerespektoval skutkový stav, který byl v době vydání napadeného rozhodnutí prokazatelně dán. Žalobce navrhl, aby rozhodnutí žalovaného soud zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná považuje námitky žalobce v žalobě za nedůvodné. K námitce, kterou žalobce zpochybňuje výpověď vlastníka nemovitosti, se dovolává písemného prohlášení vlastníka nemovitosti ze dne 23.7.2010 o tom, že podepsal zmocněnci plnou moc k poskytování doručovací adresy třetím osobám na dobu tří měsíců a prohlásil, že všechny plné moci doložené pro ubytování cizinců na adrese jeho nemovitosti od 1.1.2010 jsou falsifikáty a cizinci se v jeho nemovitosti nezdržovali, totéž uvedl do úředního záznamu o podání vysvětlení. V protokolu ze dne 6.10.2010 žalobce potvrdil, že na adrese nikdy nebydlel. Uvedl ji do žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání,

kteřou podal 28.5.2010 a k níž jako zákonnou náležitost doložil doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území ČR na této adrese, která mu byla rovněž dne 20.5.2010 zapsána jako adresa bydliště v ČR i do obchodního rejstříku. Tím bylo najisto postaveno, že uvedl nepravdivý údaj o zajištění ubytování po dobu pobytu na území ČR a minimálně od 14.5.2010 do 30.9.2010 nebyl nikde hlášen k pobytu. Dále se žalovaná dovolává ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců opravňující zrušit platnost pobytového oprávnění, uvedl-li cizinec do žádosti nepravdivé údaje, aniž by zkoumal, kdo ho poškodil a prokazoval úmyslnost protiprávního jednání ze strany cizince. Pokud se týká porušení ust. § 90 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť se od 11.5.2010 zdržoval na místech, kde realizoval zakázky, komise konstatovala, že od 14.5.2010 do 30.9.2010 byl hlášen k pobytu na adrese, na které nikdy nebydlel a nesplňoval tak podmínku zajištění ubytování na území ČR. Zákon předpokládá, aby se osoba na uvedené adrese místa hlášeného pobytu na území ČR fakticky zdržovala. Ohledně doplnění dokazování žalovaná návrh neakceptovala, byť byl uplatněn i ve vyjádření k podkladům, neboť se s návrhem vypořádal správní orgán I. stupně tak, že nebylo pochyb o pravosti podpisu na plné moci, ale vlastník nemovitosti zpochybnil pouze obsah této plné moci. Komise se s tímto ztotožnila, i když žalobce nepředložil originál plné moci. Návrh na doplnění dokazování žalovaná s ohledem na ust. § 82 odst. 4 odmítla, když cizinec sám uvedl, že na adrese nikdy nebydlel. Žalovaná dospěla k závěru, že správní orgán zjistil stav věci správně, tím byl naplněn důvod pro zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání podle § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a navrhla, aby soud potvrdil jí vydané rozhodnutí ze dne 13.8.2012.

Oba účastníci řízení na výzvu soudu ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.r.s., doručené zást. žalobce dne 21.8.2014 a žalované dne 19.8.2014 v zákonné lhůtě nereagovali, tudíž má soud podle zákona za to, že udělili souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání. Žádný z účastníků nereagoval na výzvu ke sdělení a doložení výše požadované náhrady nákladů řízení před soudem.

V ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, o něž správní orgán I. stupně a i žalovaná opřeli rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání se říká, že ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané, anebo pozměněné doklady nebo doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti.

Na základě písemných podání a zejména obsahu správního spisu soud dospěl k závěru, že dosud nebyly splněny podmínky pro aplikaci ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť nebyla řádně a přesvědčivým způsobem prokázána nepravdivost údajů, předložení padělaných nebo pozměněných dokladů nebo dokladů, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti. Již ze samotné výpovědi vlastníka nemovitosti K. Š. učiněné dne 23.7.2010 vyplývají rozpory, které správní orgány až dosud neodstranily. Ve výpovědi uvádí, že mu byla předložena plná moc, na základě níž měl zplnomocnit pana V. k podpisu nájemní smlouvy pro jiné osoby na adrese Brno, S tímto mužem odjeli do Brna, kde on i pan V. u notáře plnou moc podepsal. Kopii ani originál si neponechal. Tvzení vlastníka nemovitosti, že fakticky tam žádný cizinec nebude a mělo se jednat pouze o doručovací adresu vlastníka nemovitostí ničím neprokázal a dosud tak neučinily ani správní orgány. Stejně tak nebylo ničím prokázáno, že plnou moc podepsal na dobu 3 měsíců, neboť kopie ani originál této plné moci si neponechal a ani tuto okolnost omezení plné moci, jak sám uvedl, si již při výpovědi nepamatoval. Po předložení kopie plné moci ze dne 28.1.2010 tvrdil, že nejde o plnou moc, kterou panu V. podepsal, ač podpis na

této plné moci se mu jeví jako jeho. Následně si protiřečil konstatováním, že v plné moci výslovně stálo, že se nejedná o ubytování, ale pouze adresu pro doručování písemností, ač na počátku výpovědi tvrdil, že mu byla předložena plná moc opravňující pana V. k podpisu nájemní smlouvy pro jiné osoby. Už z uvedené samotné výpovědi vlastníka nemovitosti K. Š. vyplývají takové rozpory, že na základě nich nelze dospět k jednoznačnému závěru, že by žalobce v žádosti uvedl nepravdivé údaje či k ní předložil padělané, anebo pozměněné doklady. Otázka obsahu ujednání mezi vlastníkem nemovitosti a zmocněným zůstala tak až dosud nevyřešena. V tomto směru, je na správních orgánech, aby přesvědčivým způsobem zjistily na základě všech dostupných důkazů, co přesně bylo předmětem ujednání mezi vlastníkem nemovitosti a zmocněným v plné moci, kterou vlastník nemovitostí podepsal před notářem v Brně na ulici Křenová. Konstatovat, že všechny plné moci doložené pro ubytování cizinců v době od 1.1.2010 na adrese jsou falsifikáty, jak tvrdil vlastník nemovitosti, který však onu plnou moc podepsal až dne 28.1.2010 je tvrzení správních orgánů založené na rovněž pochybném prohlášení vlastníka nemovitosti, podle obsahu jeho výpovědi ne zcela věrohodného, neboť ani on sám, ani správní orgány nijak neprokázaly, že plná moc podepsaná dne 28.1.2010 nebyla plnou mocí k podpisu nájemních smluv pro jiné osoby k ubytování v jeho nemovitosti, ale vlastně pouze jako poskytnutí doručovací adresy třetím osobám, není dostačující. Uvedený rozpor vyplývající z výpovědi vlastníka nemovitosti nebyl správními orgány až dosud odstraněn. Skutečnost, že se žalobce na adrese v žádosti uvedené, tj. fakticky nezdržoval, žalobce odůvodnil svými pracovními závazky, které ho vázaly pobytem v době od května 2010 až do září 2010, mimo měsíčního pobytu u rodiny na Ukrajině, v místech výkonu zakázky. Pokud se pak snažil ubytovat na uvedené adrese, nemohl se domoci zmocněnce pana V., který nakonec nemožnost ubytování na vysvětlil nesdělenými problémy. Nabídl mu jinou adresu ubytování, kam se ovšem nemohl rovněž fakticky nastěhovat, a proto si sám ubytování zajistil na adrese, o čemž předložil doklad o zajištění ubytování podle zákona o pobytu cizinců ze dne 22.9.2010 a doklad o oznámení změn převzatý cizineckou policií dne 1.10.2010. Ke dni rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 20.10.2010 měl žalobce zajištěno ubytování na základě předložených dokladů cizinecké policii na adrese Brno, a pokud správní orgán I. stupně a žalovaný jako odvolací orgán, který přesto potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dospěl k závěru, že došlo k naplnění ust. § 46 odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců musí nyní provést další úkony a dokazování, aby bylo najisto dáno naplnění skutkových okolností nutných k aplikaci ust. § 37 odst. 2 písm. a). Podle soudu se takto až do současné doby nestalo, neboť dokazování zůstalo kusé založeno pouze na základě rozporuplné výpovědi vlastníka nemovitosti K. Š., který ani sám svá tvrzení nebyl schopen řádně doložit. V dokazování soudu chybí rovněž podání vysvětlení ze strany osoby zmocněného a provedení dalších důkazů, které k době zahájení řízení 6.8.2010 vyjdou najevo.

Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že je nutno napadené rozhodnutí pro vady řízení spočívající v nedostatečném prokázání rozhodných skutečností pro rozhodnutí ve věci samé zrušit podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátit žalované k dalšímu řízení se shora závazným právním názorem vztahujícím se k řízení v jeho obou stupních.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce náklady řízení nežádal, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. října 2014

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová